

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2018, čj. MPSV-2018/88290-921, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 12. 2018, čj. 34 A 50/2018-11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. V podané kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 1. 2019, čj. 8 As 413/2018-21, jeho žádost zamítl a vyzval jej, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Současně ho poučil, že nevyhoví-li této výzvě, soud stížnost odmítne.

[3] Uvedené usnesení bylo v pondělí 11. 2. 2019 vloženo do jeho domovní schránky, čímž bylo dle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, za užití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručeno.

[4] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[5] Stěžovateli bylo usnesení doručeno v pondělí 11. 2. 2019, lhůta ke splnění uvedené výzvy tak uplynula v pondělí 18. 2. 2019. Ten však na výzvu Nejvyššího správního soudu ve stanovené lhůtě (ani později) nereagoval tím, že by požadovanou plnou moc doložil nebo prokázal

pokračování

požadované vzdělání. Neprokázal tak splnění požadavků stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s., které se řadí mezi podmínky řízení o kasační stížnosti.

[6] Nestanoví-li zákon jinak, dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., který se dle § 120 s. ř. s. uplatní i v řízení o kasační stížnosti, soud usnesením návrh odmítne, *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Nedoložení povinného zastoupení advokátem či toho, že stěžovatel sám má vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Stěžovatel byl k odstranění marně vyzván, byl zároveň i poučen o odmítnutí kasační stížnosti, nebude-li výzvě vyhověno.

[7] Přes výzvu soudu stěžovatel zmíněný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti neodstranil, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. března 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu